

OLYMPUS - dalmierze

(1960-1985)

ROK	MODEL	ŚWIATŁOSIŁA	OPTYKA
1960	Olympus Auto Eye	45mm/2.8	D-Zuiko (4 elementy w 3 grupach)
	To pierwszy aparat japońskiej produkcji z automatyką ekspozycji AE. Światłomierz selenowy. Filtry montowane do adaptera dedykowanego tylko do tego modelu. W roku 1962 wprowadzono następcę – Auto Eye II (43mm/2.5).		
1962	Olympus SC Electro Set	42mm/1.8	G-Zuiko (7 elementy w 5 grupach)
	Ostatni model Olympusa z selenowym pomiarem światła.		
1963	Olympus 35 SC	42mm/1.8	G-Zuiko (7 elementy w 5 grupach)
	Pierwszy model Olympusa z kadmowym pomiarem światła (CdS).		
1965	Olympus 35 LE 6 Transistors	42mm/1.7	G- Zuiko (7 elementów w 5 grupach)
	To pierwszy w świecie aparat z programowalną elektronicznie migawką sprzężoną z funkcją Flashmatic. Wyposażony w najlepszą optykę w tej klasie aparatów dalmierzowych. Zmiana dizajnu korpusu- od tego modelu kształty odlewanych korpusów nie są już tak kanciaste, ale bardziej wygładzone. Ustawianie ostrości za pomocą suwaka na obiektywie.		
1967	Olympus 35 LC	42mm/1.7	G- Zuiko (7 elementów w 5 grupach)
	Pierwowzór klasyka wśród małoobrazkowych dalmierzy Olympusa, a mianowicie modelu SP. Pełna automatyka. Wyposażony w najlepszą optykę w tej klasie aparatów dalmierzowych Olympusa. Ustawianie ostrości za pomocą pierścienia ostrości na obiektywie. Waga: 640 g.		
1968-1983	Olympus 35 Trip	40mm/2.8	D-Zuiko (4 elementy w 3 grupach)
	Pełna automatyka. Z migawką 1/40 i 1/200 s. To jeden z najbardziej popularnych , tanich i masowo produkowanych aparatów omawianej grupy. W przeciągu całego okresu produkcji, z linii produkcyjnej zeszło ok. 10 mln egzemplarzy tego modelu (produkcja Canonet GIII 17 wyniosła ponad 12 mln egz.) Ustawianie ostrości za pomocą pierścienia ostrości na obiektywie. Waga: 360 g.		
1969-1974	Olympus 35 SP	42mm/1.7	G- Zuiko (7 elementów w 5 grupach).
	Model ten jest technologicznym rozwinięciem Olympusa 35 LC. Wzorem swojego poprzednika posiada najlepszą optykę w ówczesnych dalmierzach Olympusa (7 elementów w 5 grupach). Pierwszy aparat 35mm wyposażony w blokadę ekspozycji- Program Exposure (AE) sprzężony ze światłomierzem oferującym uzyskanie pomiaru uśrednionego oraz pomiaru punktowego (przycisk SPOT)! Aparat posiada program automatyki pomiaru oraz manual. Po wyborze automatyki (A) program blokuje spust migawki, gdy jest za mało światła do prawidłowego naświetlenia. Model Olympus 35 SP na przełomie lat 60/70 był godnym rywalem konkurencyjnych dalmierzy takich firm jak Canon, Yashica, Minolta, Konica. W r. 1972 pojawił się model z pełną automatyką- Olympus 35 SPn. Ustawianie ostrości za pomocą suwaka na obiektywie. Waga: 540 g.		

1969	Olympus 35 EC	42mm/2.8	E-Zuiko (5 elementów w 4 grupach)
	To pierwszy aparat kompaktowy w ofercie Olympusa (gabaryty, waga). Pełna automatyka. W dwa lata później pojawił się na rynku model Olympus 35 EC2 o takich samych parametrach ale uzupełniony o wskaźnik zużycia baterii. Zaś model Olympus 35 ECR (1972) posiadał światłomierz wbudowany w obiektyw. Ustawianie ostrości za pomocą pierścienia ostrości na obiektywie. Waga: 390 g.		
1970-1975	Olympus 35 RC	42mm/2.8	E-Zuiko (5 elementów w 4 grupach)
	Model ten był rozwinięciem aparatu Olympus 35 EC, uzupełniony o opcję manual, pokrętko na korpusie aparatu. Jest to najmniejszy z Olympusów tej grupy. Ustawianie ostrości za pomocą pierścienia ostrości na obiektywie. Waga: 410 g.		
1971-1974	Olympus 35 DC	40mm/1.7	F-Zuiko (6 elementów w 4 grupach)
	Model zawierający w swoim bardziej kompaktowym body technologiczne rozwiązania znane z modeli swoich poprzedników Olympus 35 LC oraz Olympus 35 SP. Seria ta charakteryzowała się pełną automatyką, zastosowano Flashmatic. Model ten jest zapowiedzią następcy a mianowicie- Olympusa 35 RD. Na tylnej ścianie znajdował się przycisk wskaźnika zużycia baterii oraz przycisk funkcji kompensacji pomiaru światła (BLC). Ustawianie ostrości za pomocą pierścienia ostrości na obiektywie. Waga: 490 g.		
1973-1974	Olympus 35 UC	42mm/1.7	G-Zuiko (7 elementów w 5 grupach)
	Lekko zmodyfikowany design obudowy Olympusa 35 SPn. Czarne body. Ustawianie ostrości za pomocą suwaka na obiektywie. Waga: 540 g.		
1974-1978	Olympus 35 ED	38mm/2.8	D-Zuiko (4 elementy w 3 grupach)
	Obudowa taka sama jak w modelu Olympus 35 RD. To tańsza wersja RD, wyposażona w pełną automatykę. Żółty wskaźnik poprawności ustawień znajdujący się na obudowie i w wizjerze. Ustawianie ostrości za pomocą pierścienia ostrości na obiektywie. Waga: 390 g.		
1975-1978	Olympus 35 RD	40mm/1.7	F-Zuiko (6 elementów w 4 grupach)
	Body takie jak w modelu Olympus 35 DC, jednak bez wskaźnika zużycia baterii oraz przycisku funkcji kompensacji pomiaru światła (BLC button). Model Olympusa 35 RD był ostatnim z serii kompaktowych aparatów dalmierzowych wykonanych według dotychczasowego standardu, którego główną cechą była obudowa wykonana z metalowego odlewu. Ustawianie ostrości za pomocą pierścienia ostrości na obiektywie. Waga: 420 g.		
1979-1985	Olympus XA	35mm/2.8	F-Zuiko (6 elementów)
	Wprowadzenie tego modelu zwiastowało nadejście nowej ery w fotografii- masowości sprzedaży i wyposażanie aparatów w system autofocus. Droga do tego wiodła poprzez jeszcze większe obniżanie kosztów produkcji , wprowadzanie nowych materiałów. W plastikowej obudowie z ruchomą osłoną obiektywu umieszczono bardzo dobrą, sześćoelementową optykę Olympusa. Dalmierzowiec ten charakteryzował się automatyką ekspozycji i opcją wyboru preselekcji przesłony. Rok później wprowadzony został model Olympus XA2 z ciemniejszą optyką 35mm/3.5 (D.Zuiko). Był to pełny automat z 3 punktowym focusem. Produkowano także modele XA 3 (DX) oraz XA 4. Waga z baterią: 221 g.		